

De leraarskamer

De geur van vakantie

Terwijl de oudste dochter zich buigt over haar cursus Frans, ligt de jongste al te slapen na een frisse zwembadduik. Zelf controleer ik nog even de toetsen van vandaag en vul ik nog wat rapportcommentaren aan, met wat verse aardbeien binnen handbereik. Het einde van het schooljaar nadert, ik voel het aan elke vezel van mijn lijf.

Juni kwam dit jaar nog sneller dan verwacht. Zomerdagen waarop we al wat langer buiten leven, de barbecue die voor de eerste keer wordt aangestoken en tv-avonden die worden ingeruild voor heerlijke wandelingen met vriendinnen uit de buurt. Het zijn die dagen waarop de kinderen veel te laat gaan slapen. Ja, ook de kinderen van een juf. En nee, ik voel me er niet schuldig over. Op maandagochtend merk ik aan mijn leerlingen dat ze in dezelfde roes belanden. Op tijd opstaan wordt steeds moeilijker, de aandacht begint te verslappen.

En dan ben ik daar met dat vreselijke toetsenschema en die saaie herhalingsbundel. Het vergt me heel wat overredingskracht en positieve energie om hen aan het werk te krijgen. Toch voel ik dat ze ouder zijn geworden. Waar de bundels in december heel moeizaam verliepen, loopt alles nu veel vlotter. Ze weten wat er komt, ze weten ook dat ik nogal kwistig ben met stickers (restjes-verwerking, weet je wel). We overlopen elke dag wat ze kunnen herhalen of oefenen. En ze houden zich echt wel flink aan de planning. Tja, de ene mist al eens tussen metend rekenen en meetkunde. De andere vergat zijn taalboek op de camping in de Ardennen. En nog een andere is de tekst van de toets begrijpend lezen verloren. Maar toch, ik ben trots op wat ze dit jaar bereikten. Zelf probeer ik de laatste stukjes leerstof nog op een speelse manier te herhalen, zodat ze goed zijn voorbereid.

Gisteren hadden mijn leerlingen een proef hoofdrekenen. Ik heb nog nooit zo'n sterke wiskundige klas gehad, dus ik had er alle vertrouwen in. Tot ik begon te verbeteren. Meer dan de helft had geen tussenstappen gebruikt, wat hen natuurlijk niet de punten opleverde die ze eigenlijk konden behalen. Ik was teleurgesteld en kwaad. En dat hebben ze geweten. Ik pikte twee oefeningen uit de toets en maak die samen met hen aan het bord. 'Heb ik nooit getoond hoe je met splitsbenen moet werken misschien?', riep ik kwaad. Ze schrokken en werden plots heel stil.

Vandaag krijgen ze een nieuwe kans: metend rekenen. En kijk, plots gebruikt bijna elke leerling een kladblad om de tabellen van inhoud en lengte te noteren. Er worden zaken aangeduid met fluostift en tijdens de praktische proef werken ze rustig. De punten zijn navenant. Kijk, soms heeft een teleurgestelde juf meer effect dan een slecht cijfer.

Gelukkig is er tijdens die drukke toetsenperiode ook tijd voor wat ontspanning. Yam-Yam, de krokodil uit het verhaal van Marc de Bel, wordt tot leven gebracht met plastic flessen en papier-maché. Dat laatste levert een hoop geklieder op. De speelplaats, hun handen en hun haren hangen vol met behangerslijm. Als we samen opruimen onder een stralende zon, ruik ik het plots. De geur van zonnecrème, gemengd met die van veel te warme klaslokalen. Het is de geur die hoort bij mijn gevoel: bijna vakantie ...

TEKST
Juf Drieke

BEELD
plutmaverick